

הכח לנצח

במה צריך לאמן את הנפש כדי שיהיה חזק מול נסיונות הטכנולוגיה? ולמה זה נוגע גם אלי אשר השייכות שלי לטכנולוגיה מתחילה ונגמרת בנגן של 'לכתחילה' עם ניגוני צדיקים הקודמים?

משפיע: אה, א גוט יאר אברהם יצחק. מן הסתם אתה זוכר את הנושא שדיברנו בשבוע שעבר על 'שבתות טהרינו' שכלל ישראל מתאחד כאחד להתחזק ולגדור גדרים בעניני טכנולוגיה.

אברהם יצחק: המשפיע שואל אם אני זוכר? מה השאלה בכלל? זה לא יוצא לי מהראש בכלל! אני חושב על זה כל הזמן!

קודם כל התחלתי לקלוט שזה קשור אלי! זה עצמו היה בשבילי הפתעה גדולה. וחוץ מזה - וזה העיקר - ההשקפה הברורה איך לגשת ולהתייחס לכל הנושא של טכנולוגיה הסעירה אותי מאוד! המחשבות על החובה המוטלת עלינו לקלוט כמה זה מסוכן לכל אחד, וכמה צריכים להיות מוכן למלחמה ולעקשנות בלי שום פשרות, התרוצצו במוחי כל השבוע.

הפחד הוא השמירה

משפיע: טוב מאוד מאוד. אני נהנה שקלטת היטב את הדברים.

אברהם יצחק: אבל זה באמת פחד גדול. ככל שאני קולט יותר כמה זה מסוכן וכמה הנסיונות ממתנים לכל אחד ואחד זה מביא בליבי פחד וחשש גדול.

משפיע: אז קודם כל בעצם כמו שכבר דיברנו עצם הפחד הוא כבר איזה שהוא שמירה, כי זה עצמו מכניס את האדם להיות מוכן לכל נסיון. ובנוסף לזה הפחד גורם לאדם להתרחק מכל מיני אנשים שאינם נוהרים בזה, וגם שלא להתקרר כאשר רואים כאלו שנכשלים בענינים אלו רח"ל, וכן, במלחמה הזאת הפחד והסלידה מכל עניני הטכנולוגיה זה הדבר היחיד שאנו יכולים לשמור עלינו.

אברהם יצחק: כמובן חוץ מתפילות ותחנונים להקב"ה וסיעתא דשמיא...

משפיע: ודאי. פשוט שאי אפשר להנצל מהגיהנם הזה בלי תפלות וסיעתא דשמיא, אבל גם התפלות והתחנונים תלויים מאוד מאוד כמה שהאדם קולט את עוצם הסכנה, אם האדם עדיין לא קלט כמה זה מסוכן וכמה אין שום ביטוח לאף אחד, גם התפלות שלו לא יהיו מעומק הלב בצעקה וזעקה להקב"ה כזו שבאה מאדם שידוע ומבין את חומרת הסכנה, וכמובן, שלפי ערך התפלות כך תהיה הסיעתא דשמיא והשמירה העליונה שתלווה אותו.

אברהם יצחק: נכון. המשפיע צודק, ואני שם לב שגם עד היום הרוחנית מפעם לפעם בתפילות שלי את הנושא הזה, אבל זה לא היה בזעקה מעומק הלב, בגלל שבעצם גם אני אם לא הייתי שומע בעצמי מהמשפיע לא הייתי קולט בכלל כמה הנושא חמור ומסוכן, כי הרי כשמתטובבים בין אנשים שיש מרגישים שיש כאן איזה סכנה נוראה שצריכים מורא'דיגע תפלות ורחמים מיוחדים...

משפיע: נכון. וזה באמת חלק מהנסיון! ואגיד לך עוד יותר, זה לא רק הרוגע השורר בינינו, אלא יש לך עוד כאלו שיכולים להגיב בסוג של התחכמות ש'זה לא כל כך נורא כמו שעושים את זה'... 'סאזי נישט אזוי גיפערליך'... אחרים יכולים אפילו לטעון שקשה להאמין שבאמת יש כל כך הרבה אנשים שנופלים לשאול תחתית: זה נראה מוגזם!

אברהם יצחק: מצד שני אפשר אולי להבין את האנשים האלו, כי הרי לא רואים כל כך בחוש איך אנשים משלנו נופלים ממש לשאול תחתית...

משפיע: כן, אבל זה בדיוק ההצלחה של הסט"א! כי ההצלחה של כל כח הרע הוא להעלים ולהסתיר את גודל החורבן, ולגרום שאפילו אלו שנפלו יהיו רק בבחינת 'שריפת נשמה וגוף קיים' - זאת אומרת שעל אף שהיהו רקובים במינות וכפירה וכל מיני זוהמה שבועלם ייראו מבחוץ בלי שום שינוי, וכל זה מסבב הסט"א בשביל להכניס אותנו לקרירות ושאננות.

אברהם יצחק: בקיצור, צריכים לקלוט טוב טוב שאנחנו נמצאים בתוך מלחמה וסכנה גדולה מאוד מאוד. וצריכים להיות מוכנים למלחמה, ולזעוק אל ה' בתפלה ותחנונים שהקב"ה יציל אותנו.

משפיע: אבל אני רוצה שתזכור שזה לא מספיק. דיברנו כבר בשבוע שעבר שצריכים לא רק את חלק המחשבה וההשקפה

שדיברנו עד עכשיו, אלא צריכים גם לעשות משהוא למעשה, צריכים להוסיף איזההיא קבלה או גדר וסייג שיוציל וירחקי אותנו מליפול לתוך הסכנה.

אברהם יצחק: דווקא ניסיתי לחשוב במשך השבוע איזה קבלה אני יכול לקבל, וממש לא מצאתי. דיברנו הרי בשבוע שעבר כמה נחוץ להוסיף גדר וסייג, אבל אני לא מצליח למצוא איזה דבר איפה אני צריך להגדיר את עצמי. הרי אין לי שום כלי טכנולוגי משום סוג שהוא, ואפילו ה'נגן' שלי מאושר בחומתם 'לכתחילה' והוא חסום לגמרי מכל דבר אסור, וגם את זה אני לא בכלל לא מביא עימי אל הישיבה. נו, מה אני כבר יכול לקבל על עצמי?

משפיע: רגע, אולי תעשה איזה גדר וסייג בנוגע ל'נגן' שלך?

אברהם יצחק: מה שייך בכלל? מה לי כבר שם? חוץ משיחות של כמה משפיעים וניגוני צדיקים הקודמים... וחוץ מזה למה המשפיע חושב שאני צריך לעשות גם בזה גדרים וסייגים? לא מספיק שיש לזה חומתם 'לכתחילה' ויש בזה רק דברים כשרים, צריכים להגביל גם את זה?

הכח להגיד לא לא לא!

משפיע: אה, אתה שואל כל כך טוב, אבל הבה אסביר לך את שורש הסיבה והטעם למה בכלל צריכים גדרים וסייגים, ואז תבין גם איך למצוא איזה גדר וסייג השייך אליך.

אתה צריך להבין שכל עניני הטכנולוגיה יש בהם כח משיכה חזק מאוד, שהחכ הזה מתחזק והולך ככל שהאדם מתרגל לזה יותר ויותר, שלכן אנו יכולים למצוא אנשים שאינם מסוגלים להתאפק משייכות לאיזה עניני טכנולוגי אפילו שהם יודעים טוב מאוד שזה מזיק לגופם ונשמתם, והסיבה היא בגלל שהם לא הרגילו את עצמם לרסן את עצמם כאשר בווער בלבם משיכה חזקה או איזה הרגל והנהגה שהם קשורים לה מאוד. ולכן, כאשר לוקחים בחשבון שכל אחד עתיד למצוא את עצמו במציאות שיהיה לו משיכה לאיזה עניני טכנולוגיה, וזה יהיה דבר שיהיה לו קשה מאוד להסתדר בלי זה, כך שימצא את עצמו עומד בנסיון שרודש ממנו לעמוד חזק ואמיץ ולא להגרר ברשת הזו, אנו מבינים שאם לא יהיה האדם מורגל לפני כן שיוכל להגיד לעצמו לא! לא! לא! הוא לא יוכל לעמוד בפיתוי ובנסיון, כי לא אימנ את עצמו מעולם לכוזו מציאות, ונפל למלחמה הזאת בלי לעבור 'אימונים' המרגילים את האדם לעמוד בקשרי המלחמה. ולכן מה שרודש ממנו הוא שעוד לפני התחלת המלחמה ירגיל את עצמו לגדור ולרסן כל מיני משיכות שבו, אפילו מדברים המותרים, ולהרגיל את עצמו להגיד לא! לא! לא! שזה יכשיר בקרבו את הכח לעמוד בעוז בבוא עת המלחמה.

אברהם יצחק: נו, אז מה זה קשור לנגן שיש לי? צריכים להתלמד לרסן תאוות ומשיכות, למה זה צריך להיות דווקא בנגן? חסר איפה לרסן משיכות? יכולים לעשות גדרים בתאוות האכילה, בדיבור, בשמירת העינים, או בכל דבר שיש בו משיכה, למה המשפיע מחפש להגביל בדיוק את הנגן?

משפיע: אה, ואסביר לך את הבעיה שיש בנגן אחרת ממה שיש בשאר התאוות. אבל קודם כל אל תחשוב שאני רוצה לאסור עליך את הנגן הזה! ממש לא! אני מדבר על עשיית גדרים וסייגים בשייכות הקטנה והמועטת שלך בעניני טכנולוגיה אפילו שהיא כשרה למהדרין. כי אתה צריך לקלוט שה'נגן' הוא ה'נציגי' אצלך של כל עניני הטכנולוגיה, והרגשת הלהיטות וההתחברות לנגן - אפילו הכשר לכתחילה - הוא מסוג ההתמכרות וההליטות שיש בכל העולם השפל לעניני הטכנולוגיה. ולכן על אף שאצלך ה'נגן' נמצא באופן כשר ומותר למהדרין ממש, יש מקום להגדיר עצמך, שהגדר והסייג הזה ייתן בך את כח הריסון וההתאפקות לעמוד מול הפיתויים השונים.

אברהם יצחק: אבל מה למשל אני יכול לגדור את עצמי בזה? מה אני יכול להגביל?

משפיע: יש הרבה דוגמאות. למשל, אם אנו מדברים על חלק ההתמכרות, הייתי מציע לך למשל שבכל שבוע יש איזה יום מסוים שבו אתה לא נוגע ב'נגן' כלל. והמטרה היא פשוט

להתלמד להיות שולט על ה'נגן' ולא שהוא יהיה שולט עליך. חוץ מזה, אתה יכול לגדור עצמך שאתה לא משתמש ב'נגן' של משהוא אחר, אפילו של אחר או אחרות. ובנוסף לזה גם בנוגע ל'נגן' שלך יש מקום להגדיר בתוכך הנכנס לשם, כי על אף שיש לך אמנם שיחות של משפיעים וניגוני צדיקים, יכול הרבה מאוד להמצא שמתנגב לשם פתאום גם כל מיני ניגונים שאינם תואמים בדיוק לאווירה של חסידות וקדושה, ואלו הם דברים שנכנסים פתאום בהסת הדעת, ומתוך התרשלות זה יכול להשאר אצלך וללכת עמך לאורך זמן.

אברהם יצחק: או אה, זה רעיון חדש שאף פעם לא חשבתי. לקבוע כל שבוע יום שלם שבו אינני נוגע בנגן... אני מקוה שזה לא מדי קשה...

התמכרות ללא משים

משפיע: אה, סוף סוף אני כבר מוצא דבר שקשה לך... הנה תסתכל על עצמך ותראה כמה קשה לך להתנתק מדבר שאתה מורגל בו, רגע נא כמה חזק הוא נא המשיכה שבו! וכמו שאמרנו, אדרבא, דווקא בגלל שזה קשה, זה ההזדמנות להרגיל את עצמך לגדור את עצמך מזה, ולעשות את הגדרים בדברים המותרים, ולחזק את כח האיפוק והריסון.

אבל הייתי גם רוצה להעמיק עוד קצת בקושי הזה של ההתנתקות מהנגן, מה בעצם כל כך קשה בזה? למה זה נפל עלך כל כך קשה להניח את הנגן לכמה ימים או אפילו ליום אחד? והתשובה לזה היא, שגם ב'נגן' הכשר והמהודר יש בו בעצם את התכונה של הטכנולוגיה שהיא 'התקשורת', 'חיבור', המושך בכל עניני הטכנולוגיה, כי כאשר האדם מחובר וקשור לזה, נמצא שזה לא סתם 'נגן' תמים, אלא זה הבייבי' שלו, זה משהוא אישי ופנימי שקשור אליו בכל נימי נפשו! כאשר הוא בא הביתה הוא רץ מיד לזה! כאשר הוא הולך לישון הוא לו יכול להרדם בלי זה! ועונש הכי מר בשבילו הוא אם חס ושלוס יחרימו לו את ה'נגן' שלו אפילו לשבוע אחד! עתה מבין? את הקשר הזה לנתק בכל הכח בעוד שה'בייבי' עוד קטן! והדרך לזה הוא בכל מיני גדרים וסייגים שילמדו את האדם שהוא לא חלק מזה! זה דבר נפרד ממנו! הוא שולט על זה, ולא ה'נגן' שולט עליו. הוא יכול להגיד 'היום לא!'

אברהם יצחק: או אה, פתאום אני שומע דיבורים חריפים! לא קלטתי שזה כל כך עמוק. אז המשפיע ממליץ לקבל על עצמי שיום אחד בשבוע אני לא נוגע ב'נגן'?

משפיע: כן כן, זה יבנה בך את כח הרסן שלא להמשך אחרי כוחות הטכנולוגיה ומיניהם. ואגב, הנושא הוא לא דווקא הנגן, כי ה'בייבי' הזה יכול להיות בטלפון! כן, בטלפון הכשר שבבית, גם שם יכולה להתפתח התמכרות והתחברות. מגיע לו בחור, ויכול להיות שהוא בחור חשוב כמותך ואולי אפילו יותר ממך, וההרגל שלו הוא שמדי לילה ולילה בשבו המישיבה הוא חייב לשמוע מהנעשה והנשמע בחצרות הקודש! והוא שומע את רק דברים טובים, ויכול להיות שהוא שומע רק מחצר הקודש של רבו וקהילתו, אבל הוא מכור לזה! זה אמר כן ה'בייבי' שלו! ובוודאי יש לו מקום לגדור עצמו ולהתנתק מהחיבור וההתקשורת הזאת. ויכול לעשות זאת בכל אופן של גדר או סייג שיציב לעצמו בזה, לא לשמוע כל לילה, או ששומע רק קו אחד ולא את כולם, או כל גדר כיצא בזה. העיקר שלא יהיה כל כך תלותי ומקושר בזה.

אברהם יצחק: בקיצור, פתאום אני קולט שיש לי עוד הרבה עבודה למעשה, אפילו בשבילי. אני רוצה אם כן להתיישב במחשבתי איזה קבלה אני יכול אכן לעמוד בה, ואני מקוה לבוא בשבוע הבא עם איזה החלטה.

משפיע: טוב מאוד. אני רק רוצה שתזכור שאתה לא לבד! אתה נמצא במערכה יחד עם כלל ישראל, והסיעתא דשמיא של כלל ישראל בכללות מלווה ומאירה על כל יחיד ויחיד. והבא ליטרה מסייעין אותו.

<p>ברכת מוזל טוב שילוחה בזה ל'דרינו החשוב הרה"ח ר' ישעיהו ישישכר ב"ש דימאנט שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו ימול טוב ביום חמישי ו'ג' אלול תשפ"ג</p>	<p>ברכת מוזל טוב שילוחה בזה ל'דרינו החשוב הרה"ח ר' ישעיהו ישישכר ב"ש דימאנט שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו ימול טוב ביום חמישי ו'ג' אלול תשפ"ג</p>	<p>ברכת מוזל טוב שילוחה בזה ל'דרינו החשוב הרה"ח ר' ישעיהו ישישכר ב"ש דימאנט שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו ימול טוב ביום חמישי ו'ג' אלול תשפ"ג</p>	<p>ברכת מוזל טוב שילוחה בזה ל'דרינו החשוב הרה"ח ר' ישעיהו ישישכר ב"ש דימאנט שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו ימול טוב ביום חמישי ו'ג' אלול תשפ"ג</p>	<p>ברכת מוזל טוב שילוחה בזה ל'דרינו החשוב הרה"ח ר' ישעיהו ישישכר ב"ש דימאנט שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו ימול טוב ביום חמישי ו'ג' אלול תשפ"ג</p>	<p>ברכת מוזל טוב שילוחה בזה ל'דרינו החשוב הרה"ח ר' ישעיהו ישישכר ב"ש דימאנט שליט"א לרגל שמחת הולדת בנו ימול טוב ביום חמישי ו'ג' אלול תשפ"ג</p>
--	--	--	--	--	--

נקודה להרחבה

מה היא נקודת המרכז של היהודי? איך מגבירים את כוחותיה? למה צריך להיות נקודת מרכז? בהירות בסדר עבודת האדם עלי אדמות

על המחיה ועל הכלכלה ואף אם אינו בן תורה ובעל השגה כל כך, מ"מ אם יבנה ביתו על אדני התורה ויראת שמים - ואף אם יהיה בתחילה רק בבחינת נקודה קטנה, מ"מ - אם יניחהו במרכז ביתו, ועד שמצד חשיבותה יהא זה הציר המרכזי של ביתו, הרי מזה יבנה בית נאמן ומפואר ויזכה לבנין כשתילי זיתים, בניס ת"ח, וב'אור חזור' יושפע אף עליו ועל בני ביתו אור ונועם זיו הקדושה, וכבר לא יהא נקודה קטנה, אלא בנין שלם ומפואר של שמחה ועבודת השי"ת.

ובאמת ענין זה הוא מפלאות תמים דעים, איך שכל קומת האדם ואף כל קומת הבריאה בעצם בנוי על נקודה אחת, ומזה הבריאה מגיעה לבחינת אחדות וייחוד, אף שהאדם כלול מרמ"ח אברים ושס"ה גידים, מ"מ כל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים מקבלים חיותם ממקום אחד, כולם מקבלים חיותם מהמוח, וכאשר המוח נפגע ח"ו הרי ממילא יחסר החיות מכל האברים, כי כולם בנויים ומיוסדים על נקודה אחת אשר משם מתעף ומתפשט החיות לכל פרטי ופרטי האברים, וכמו"כ הוא בכלליות הנבראים שכולם שואפים ונכללים לנקודה אחת כידוע.

ד

הנקודה של היום - קריאת שמע

וזהו פנימיות מצוות קריאת שמע פעמיים בכל יום, שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד, להתאחד בייחוד השי"ת בבוקר ובערב, מצוות ק"ש זמן ק"ש הוא הזמן והרגע שבו מתאחד היהודי עם ייחוד השי"ת, רגע אחד בבוקר ובערב שהאדם מתקשר ומתאחד בנקודת הייחוד באחדות השי"ת, והוא בחי' הנקודה טובה שיש בהכרח בכל יהודי, ומכח נקודה טובה ונקיה זו שוב יזכה שכל היום וכל ימי חייו יהיו אחדות אחד עם השי"ת, לחיות אלוקות, שכל חיות האדם יהיה מנקודה טובה הלזו, ועד שכל האדם יהיה למציאות של אלוקות.

ולזה מעכב הכוונה בפסוק ראשון של קריאת שמע, שהעיקר אכן לשום עינו ודעתו על ייחוד השי"ת, להחשיב ולעיקר רגע קטן הלזו שבו זוכים להתאחד באור השי"ת, וכמו שראו בחוש על צדיקים עבודה נפלאה בקריאת שמע, ועד שהרגישו בחוש שרגע זה הוא הוא כל מהותם וכל חיותם.

ולכך גם ברגע זה של קריאת"ש האדם מכוון ומוסר נפשו להשי"ת, ובעצם המצווה על כל אחד לכוון מסי"נ בשעת קריאת"ש, כי אף אם עדיין אינו זוכה לחיות במסי"נ כל היום, ועדיין הולך שובב אחר לבבו, מ"מ נקודה אחת טהורה יש בו בהכרח המתעורר ומתגלה במצוות קריאת"ש, וזהו מצוות קריאת"ש להכליל ולבטל עצמו לגמרי לנקודה זו, וזה גופא הוא ענין מסירות נפש כידוע, ועד שבהמשך הזמן יזכה האדם שכל יומו וכל מהותו יהא חטיבה אחת של ייחוד השי"ת.

מעובד מתוך שיחותיו של המשפיע הגה"ח ר' בן ציון אפל שליט"א

את השי"ת, ושוב התעלו מדרגה לדרגה ועד שאומה שלימה, כלל שלם, עבדו את השי"ת, ועד לשלימות הדרגה שכל העולם בכללותה יעבדו את השי"ת, ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, שכבר לא יהא שום פרט שלא יוכלל בייחודו ית' ויתעלה, אלא כל כללות הבריאה יתאחד בשמו ב"ה.

ועל דרך זה הוא עבודת האדם בכל פרט ופרט, וכך הוא סדר תיקון האדם והתעלותו מדרגה לדרגה. שבראשית תיקונו כבר יש בו איהו נקודות טובות וחלקי הטוב שהשי"ת הטביע בו בתולדתו, אך מ"מ כללות האדם עדיין שורה בחושך, עיקר מחשבתו עדיין שקוע וטבוע בהבלי עוה"ז, רק שמ"מ גם בתוך החושך הלזה יש איהו נקודה של אור, נקודה זכה ונקיה שבו יוכל להאחז ולהדבק במעט באור פני מלך חיים.

אמנם שוב העבודה על האדם להתעלות ולזכות שיתפשט נקודה זו יותר ויותר עד שיגיע שכללות חיותו ישכון וישרה בנקודה זו, שאכן יהיה חיים רוחניים, חיים אלוקיים, שלא רק איהו פרט ואיהו נקודה יהא זך ונקי רק שיתאחדו רצונותיו ומעשיו לכלל שלם החי ודבק באור אלוקותו ית', ועד שיזכה לשלימות תיקונו שכל מהותו וכל כולו יהא חטיבה אחת לדבקה בו ית', בבחי' בלתי לה' לבדו.

ג

לייקר את הנקודה

וזהו חסד שעשה השי"ת איתנו שבכל אופן נשאר 'נקודה' מתוקנת זכה וברורה, וכמו שכתבו המקובלים שאף בשעת החרבן ובשעת קלקול קומת הקדושה רח"ל מ"מ בהכרח ישאר נקודה אחת מתוקנת ומבוררת, שמכח נקודה זו אפשר לחזור ולבנות כל הקומה, וע"ז הוא עבודת האדם למצוא בעצמו ובסביבתו ובכל העולם כולו הנקודות הטובות שבהן, ולעשות מנקודות אלו עטרה לראשו להחשיבם וליקדם, ועד שמכוח נקודות אלו יוכל לבנות ולתקן הכל להשלים כל קומת הקדושה, ואף שעדיין הן רק 'נקודה בעלמא' מ"מ כן טבע וקבע השי"ת בעולמו שמכח נקודה אחת אפשר לבנות בנין שלם ומפואר, מזרע אחד צומח אילן רב פארות, וכמו מהאבות הקי' 'יחידים' שנבנה מהם בנין מפואר 'אומה שלימה'.

אלא שתלוי היכן מניח את הנקודה, אם מחשיבה ומייקרה ועושה ממנה עטרה לראשו, ומניחה במרכז חייו ובמרכז העולם ממילא כולם שואפים לשם ומתאחדים שם ומקבלים משם, וכמו נקודה אמצעית שהכל סובב סביבה, משא"כ אם אינו מייקר את הטוב הלזה הנקודה היקרה הקיימת בכל דבר ואינו מניחה במרכז חייו ח"ו, שוב אין לו רק איהו פרט קטן הבטל במיעוטו שאינו פועל כלום.

וענין זה נוגע לכל שטחי החיים, ובפרט בחינוך הצאצאים לתורה ועבודת השי"ת, שאף האדם הטרוד

בכל יהודי ממש יש בהכרח איהו נקודה טובה, איהו מידה טובה, רצון טוב, שהשי"ת הטביע בו שיוכל להתדבק על ידה אליו יתברך, אלא שמקודם הוא עדיין רק נקודה בעלמא, אי אפשר לומר שזהו האדם, שהוא חי כבר את הטוב הלזה, הוא עדיין חי חיים חיצוניים חיים של עוה"ז, רק שיש בו איהו ענין טוב שיוכל להתחזק בוה. ועבודת האדם הוא לגלות נקודה זו ולהוציאה מהכח אל הפועל.

יסוד הדברים מובא בספ"ק משם האריז"ל, שמבאר את סדר תיקון ועבודת האדם בכל ענייני עבודת ה', האריז"ל כותב (ע"ח שער ל' דרוש ז') שבסדר תיקון קומת הקדושה ישנם שלשה דרגות, והם "נקודה, ספירה, פרצוף".

ואם כי רזי התורה של רבינו האריז"ל עמוקים מני עמוק, אולם נאחז בהם גם אנו לבאר ולהרחיב את פשטות הענין, הנוגע מאוד לסדר העבודה וסדר תיקון האדם, לפי מיעוט ערכנו.

א

הנקודה, בראשית העבודה

הנה בראשית התיקון עדיין אור הקדושה הוא עדיין רק בבחינת 'נקודה', וזה נמצא בכל יהודי ממש, לכל יהודי יש איהו נקודה טובה, איהו זמן טוב, וכאמרם ז"ל (אבות פ"ד מ"ג) "אין לך אדם שאין לו שעה", ומבאר דהכוונה שעה ברוחניות, שעה פירוש פנה, על דרך הכתוב "ואל קין ואל מנחתו לא שעה", ולכל אחד ואחד מירשאל יש בו איהו פינה שבו פונה אל השי"ת, יש והאדם נתעורר ביו"ט ויש ונתעורר בימים נוראים או בשאר זמני קודש, או כאשר זוכה ומרגיש את הכרזו היוצא בכל יום מהר חורב או להם לבריות מעלבונה של תורה.

אמנם מכל מקום התעוררות הלזו הוא עדיין נקודה בעלמא, ואם לא ישים האדם זאת על ליבו הרי במעט קט יאבד ממנו ולא ישאר בו רק איהו רשימה בעלמא. אבל כאשר ישים האדם ליבו ונפשו לנקודה קדושה זו ויוציאה מכח אל הפועל, מפנימיות לבו ועד שיתייחדו רצונותיו ומעשיו לחיות חיים אלוקיים, ואור הקדושה אכן יאיר ויתגלה בקרבו, אז יזכה לדרגה ד'ספירה' שהוא מלשון 'ספיר ויהלום' שהקדושה כבר נתגלה ומאיר בפועל.

ועד שיזכה האדם לשלימות המדרגה שכל מהותו יהא קודש לה', וכל שלימות קומתו יתקשר בקשר שלם לעבדו יתברך 'בלתי לה' לבדו', וזוה יזכה לבחינת 'פרצוף' שלם, שכידוע שבפרצוף פני האדם ניכר ומגלה את כל מהותו, וכאשר יזכה האדם וכל כולו יהא מרכבה שלימה להשי"ת, הרי כל קומתו וכל מהותו יהא כלי גילוי לאור השי"ת וייחודו, ועד שתואר פניו יגלה אלוקות. וזהו ענין דרגת הצדיקים השלמים, ומזה הטעם יש ענין ומצוה בהסתכלות בפני הצדיק השלם, כי בו יוכר ויתגלה אור אלוקותו ית', וזהו ענין אמרם ז"ל שמצוה להקביל 'פני רבו, דייקא פני רבו, כי באור פניו יוכר ויתגלה אור האמת אור אלוקותו יתברך.

ב

סדר תיקון העולם, להתחיל מנקודה

וזהו מסדר תיקון כללול העולם, שמקודם יש רק נקודה אחד מתוקן פרט אחד נקי וטוב, רק יחידים שעבדו

דשפיה / כללי וחיצי קודש ממאורי החסידות

כדורנו כפרט עיקר הזדככות לידע אלוקותו ועבודתו ה', העיקר הוא התפילה

הרה"ק המאור ושמש' ז"ע (ויחי)

שותפות מניבה רווחים

שקוטשמע רראשו ומגפיים עבים לרגליו עלה הרה"ק מאפטא זי"ע לעגלה, ללא גבאים ומשמשים. הוא הורה לבעל העגלה לצאת אל הדרך, עד לעיירה הנידחת שם התגורר בערל הארענדאר.

"בערל הוא ארענדאר בעל מופת" ידעו הבריות לספר, "כל מה שמוציא מפיו - מתקיים. חולים מתרפאים על ידו, וחשוכי בנים נפקדים על פיו". ישועות ומופתים התגלגלו תחת שולחנו, כך לפי השמועה. השמועות על הארענדאר הפלאי עשו להן כנפיים עד לאפטא, והגיעו עד אזני הרה"ק. "כך הם פני הדברים?" שאל הרה"ק,

"אם כן חייב אני לבדוק האם כוחותיו הם מטטרא דקדושה או האם ח"ו הם ממקורות רעים". לבש הרה"ק בגדי תחפושת, ויצא לתהות על קנקנו של בעל הפונדק בערל.

הרה"ק השתכן בפונדק כדי להתחקות אחר סדר יומו של בערל, אך לעיניו לא נגלו מאומה.

בערל היה קם השכם בבוקר, מתפלל שחירת עם עלות השחר, ומשם היה פונה לעבודת הפונדק. בערל היה משרת את לקוחותיו נאמנה, ועם צאת הכוכבים היה סוגר את שערי הקרעטשמע. לאחר מכן היה פונה למגירת שולחנו, נטל את כל הכסף שהרוויח במהלך היום, חלקו לשניים, ושם את שני חלקי הכסף בשני חלקי המגירה. סכום בצד זה וסכום בצד זה.

זה היה כל סדר יומו של בערל. למחרת ראה הרה"ק כי שוב, בערל מחלק את הכסף לשניים במגירתו בסוף היום. זה היה הדבר המשונה היחיד שהרה"ק ראה אצלו, אך לא יותר מכך.

עברו כמה ימים והרה"ק הפנה את תמיהתו אל בערל בעצמו, "בערל, אני הוא הרב מאפטא, ואגיד לך את האמת כי למשך הימים האחרונים ניסיתי לעקוב אחריך, אך לא גיליתי כלום. ראיתי גם כי אתה מברך תדיר אנשים המגיעים אצלך, אך לא הצלחתי להשיג מאין כוח זה.

"רצוני לדעת מנין אתה שואב את כוחך, והיה אם לא תגיד את האמת תדע נאמנה כי תתחרט על כך".

בערל, כולו נרעש מזכייתו לארח את הרה"ק ענה בפשטות, "אינני צדיק נסתר ולא בעל השגה, הרבי הרי ראה את כל סדר יומי ונוכח כי איש פשוט אני, אך בכל זאת חנני הקב"ה בכח נפלא שלכ היצא מפני - נעשה. כל זה מפני מנהג טוב שסיגלתי לעצמי".

"בערל, אולי אתה צריך לקחת לך שותף?" פנתה אליו רעייתו בפעם המי-יודע-כמה. מצבה הכספית של הקרעטשמע היה במצב גרוע, בקופה לא נשארה מטבע שחוקה והמצב היה דחוק מאוד.

בערל, בעל בטחון ואמונה חזקה, ידע כי רק הקב"ה הוא הזן והמפרנס והוא לא ראה שום צורך לקחת לו שותף. "למה לי לסמוך על מתנת בשר ודם?" הוא לא הצליח להבין, "וכי מה הוא יועיל? הרי היום הוא כאן ומחר בקבר".

אך הפצרותיה החוזרות ונשנות של ב"ב לא הניחו לו, שוב ושוב היא ביקשה ממנו שילך ויבקש שותף. נפשו של בערל התייסרה לראות את בני ביתו עטופים בחרפת רעב והוא אמר "אני יוצא לעיר, לחפש שותף".

בערל יצא משם לשה, ופרץ בכבי מר. הוא נשא עיניו לשמים ואמר "רבונו של עולם, אינני סומך אלא עליך, ואינני בוטח בבן אדם שאין לו תשועה. אם כבר שותף, אני רוצה שאתה תהיה שותפי". כך במילים פשוטות מלאות תמימות.

"מני אז יש לי שותף" חתם בערל את סיפורו, "הקדוש ברוך הוא הוא השותף שלי! ואני כשותף נאמן עומד בעצמי בפונדק במבוקר עד ערב, ובסוף כל יום אני מחלק את הרווחים לשניים, חציו לי וחציו לשותפי. את החלק של הקב"ה אני מחלק לצדקה לאלמנות ויתומים, ומיותר לומר כי בתוך מספר ימים של הסכם השותפות - קרנו של העסק עלה לרום, ואני מרוויח כיום בשפע והרחבה גדולה. "חלקו של הקב"ה לא נבצר ממני, והתברכתי בכח עליון לברך את עמו ישראל באהבה, ולכן אני מברך את כל מי שמתחפק על דלתי, וברוב חסדו, מדברי לא נופל מאומה ארצה".

הרה"ק מאפטא זי"ע נשק לבערל על ראשו וברכו "ירבו כמותך בישראל בערל, וגם אני נותן את מלוא הסכמתי לשתפות שלך עם הקב"ה, והרי שותף מה שעשה עשוי! רק חזק ואמץ באמונתך".

"ראו עד כמה גדלה מידת האמונה והבטחון" היה הרה"ק מספר את המעשה כל ימיו בהתפעמות.

מקור: שומר אמונים מאמר הבטחון והתחזקות פ"ח; עדת צדיקים

שאלות והתלכטויות כעבודת השי"ת

אנה אבקשך

יש לי מתחרה ועולות בי מחשבות של חוסר אמונה והיפך אהבת ישראל

הפעולות הנפלאות שלהם, ולא את המלחמה העקובה מדם ואת ההתמודדות שניהלו בחייהם על כל זה.

באופן מעשי: איך מתמודדים?

ולפן המעשי, איך באמת מתמודדים? אמנם טבעי ומתבקש שיש לנו נטיות רעות, אבל איך מתגברים עליהן? ובכן:

ביחס למחשבה שאתה מפסיד בפרנסה - קח אל לבך שלא ייתכן כדבר הזה! ולמה? כי "אין אדם נוגע במוכן לחבירו כמלוא נימה". ולא די בכך, אלא שללא ספק מה שיש עסק מתחרה, הוא לטובתך האישית. שהרי השי"ת הוא שפתח את העסק המתחרה, כי "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שיכריזו עליו מלמעלה", והוא - המתחרה האמיתי שלך - הוא אביך הרחמן שגם פתח את העסק שלך, והוא רוצה לתת לך מכל וכל, והוא כל יכול שברגע אחד יכול לתת לך הכל וכל, ואם כן "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד", ובלי ספק הרי זה לטובתך.

וממחשבות למעשה: רצוי לבטא את מחשבות האמונה האלו בדיבור, בבחינת "האמנתי כי אדבר", כדי להוציא לידי מעשה ופעולה את ההתגברות על היצר, וכך הדברים עושים רושם יותר.

וביחס למחשבות חוסר אהבת ישראל כלפי המתחרה - בכגון דא אומר הזוהר הקדוש, שכל פרשת יוסף נשנתה לנו כדי שנלמד ממנה כיצד מתייחסים לאחים שעשו לנו רע. **וגם זה נובע מן האמונה.** כי כשאתה מבין שכל מה שעושה המתחרה שלך הכל הוא מידו יתברך, אזי אתה קולט שהמתחרה בעצם לא חשב שום דבר רע, רק שהשי"ת הכניס לו בראש להסתכל על התמונה באופן אחר ממך, ואולי לטעות ולחשוב שאינו מצער אותך, ושמותר לו לרדת לאמונתך. וכל זאת לטובתך. כפי שאומר יוסף לאחיו: **"אל תעצבו ואל יחר בעיניכם. כי מכרתם אותי הנה, כי למחיה שלחני אלקים לפניכם"**. האמונה מאירה באור חדש גם את התפיסה שלך על מעשיו הרעים לכאורה של החבר.

וממחשבות למעשה: כפי שנהגו חסידים קדמאי, רצוי מאוד להוציא את המחשבות לידי מעשה ולפנות לעזור למתחרה! **הרווח הוא כפול: קודם כל** השתחררת מתפיסת הרע והסטרא אחרא כאילו הזולת עושה לך רע או בדומה לזה, **ושנית,** כשאתה מטיב עם מישהו אתה מתחבר ואוהב אותו, וכך תיעלם השנאה.

יש לציין עוד, שלפעמים עולות גם מחשבות שהמתחרה בכלל לוקח את הרעיונות מהעסק שלי, והוא עוד מרוויח על חשבונתי. על כך יש מקום להתעלות קצת, ועם קצת עבודה זה אפשרי, ולהתעורר מן המחשבה שזכית לפרנס שתי משפחות בישראל במקום אחת... לא רק אתה מרוויח בזכות נסיוןך ומומחיותך, אלא יש עוד מישהו שמרוויח ממך.

בהצלחה ובסייעתא דשמיא!

שאלה:

יש לעסק שלי מתחרה, שפונה לאותו קהל יעד שלי, ולדאבונני צעות בי כל הזמן מחשבות של חוסר אמונה ובטחון, כאילו פלוני מזיק לפרנסתי, זאת ועוד, שעולות בי כלפיו מחשבות של היפך אהבת ישראל. ושאלתי זועקת מתוך לבי: איך אני יכול להיפטר מחוסר האמונה הלזה, מצרות העין הלזו, מקנאה ושנאה אלו. איך?

תשובה:

שואל יקר! קודם כל נביע את ההתפעלות על עצם צורת השאלה, שמתוכה ניכר ומתגלה יופיה של נשמת ישראל. שהרי הכאב הבולט בשאלתך הוא לא הכאב על המתחרה, אלא הכאב על הכאב הזה...

ולפני שניגש לדרכי ההתמודדות, יש לציין כי נראה מדברייך שמפריע לך עצם זה שיש לך חוסר אמונה, צרות עין, קנאה ושנאה. **חשוב להבין** כי עצם זה שיש לך נטיות שפלות ככל שהיינה - **אין זה חסרון!** השי"ת ברא אותך דווקא נשמה בגוף, נפש אלקית עם נפש הבהמית, יצר טוב ויצר הרע - כי דווקא זוהי תכלית הבריאה, לשעות לו יתברך בתחונתים ולהמליכו בכל המקומות השפלים. **זו כל המטרה, וזה בוודאי לא חסרון!** מה שהיצר הרע מושך אותך לחוסר אמונה, אין מכחיש את היותך יהודי מאמין בלב ונפש. מה שהנפש הבהמית מעלה בך שנאה וצרות עין - היא על אף שאתה אוהב ישראל באמת ומלב עמוק. כי האדם הוא סתירה מהלכת, ערבוב של חלק אלוך ממעל נשגב עם גוף חומרי ובהמי, וזה לא החסרון שלו אלא כך ברא אותו השי"ת. אלו החיים. **החסרון אינו עצם הנטייה לרע, אלא ההימשכות אחריו!**

אדרבה, הספרים הקדושים כותבים שעצם ההוה-אמינא שאתה יכול להיות מאמין ואוהב ישראל בלי כל המחשבות הרעות הללו - נובעת מגאוה. וכי אתה צדיק! אדם מן השורה יש לו נפש בהמית ויצר הרע, והמצופה ממנו **הוא להתמודד, לכופף את הנטיות הרעות ולא לתת להן להשתלט עליו.** לא מצופה ממנו שלא יהיה בו רע!

ההסיבה לטעות הזאת גם ידועה: אנחנו שומעים סיפורים על חסידים קדמאי שהיו מייעצים למתחרים שלהם וכן הלאה, ואנחנו מסיקים מסקנה שגויה כאילו אותם חסידים פשוט לא הרגישו שום כאב וחוסר אמונה ופשוט שמחו לעזור למתחרים שלהם. **זה לא נכון!** אותם חסידים נלחמו עם אותן הרגשות כמון, אבל הם התמודדו בעוז. הם עשו את כל הפעולות לעזור למתחרים שלהם **כחלק מהמלחמה.** הם גם כן נבראו עם טוב ורע, והם התאמצו לכופף את הרע ולהשליט את הטוב. הטעות שלנו היא שאנחנו מספרים רק את